

* ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ * ΘΕΜΑΤΑ *

Περίληψης προηγουμένου

Εἰς τὰ τεύχη τοῦ ΚΗΡΥΚΟΣ μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου, ἐξεθέσαμεν τὴν ἀπὸ 1.6.1944 ἐγκύκλιον τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐπεχείρησεν τότε τὸν διασυρμὸν τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἐπισκοποῦ Βρεσθένης καὶ τὴν διαστροφὴν τοῦ ἀγώνος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Βρεσθένης ἔγραψεν διὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πάλιν Ἡρωδίας μάνεται, πάλιν ταράττεται ζητοῦσα τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου ἐπὶ πύνακι», ἦτοι ὁ πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος, ζητεῖ διὰ τῆς τελευταίας ἐγκυκλίου του, τῆς 1.6.1944, νὰ κατακηρηνύσῃ εἰ δυνατὸν καὶ ἡμᾶς καὶ ἅπαντας τοὺς Γησιώσις Ὁρθοδόξους Χριστιανούς τῆς Ἑλλάδος. Ζητεῖ διὰ τῶν κακοδόξων καὶ ἐμπαθῶν φρονημάτων του καὶ διὰ τῶν ψευδῶν καὶ ἀπατηλῶν σοφιστειῶν του, ἅτινα σαφέστατα ἀποδεικνύονται, ἐν τῇ εἰρημνῇ ἐγκυκλίῳ του, νὰ κατακηρηνύσῃ τοὺς πάντας εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπολείας».

Εἰς τὴν συνέχειαν εἰς τὰ τεύχη Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου, παρεθέσαμεν τὴν ἀπὸ 21.9.1944 συντριπτικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀποκαλύπτονται ὄχι μόνον τὰ ψεύδη τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἀλλὰ κατελέγχονται καὶ αἱ ἀτυχεῖς, δικολαβικαὶ καὶ διαστροφικαὶ θέσεις αὐτοῦ.

Ἡ ἀπαντητικὴ ὁμως αὕτη ἐγκύκλιος τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν ὡς ἐκκλησιολογικὸν κείμενον.

Εἰς τὸ παρὸν τεύχος θὰ παραθέσωμεν καὶ ἄλλην ἀπάντησιν σχετικῶς μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον τοῦ πρώην Φλωρίνης. Ταύτην συνέταξεν ὁ τότε Ἱερομόναχος Ἀκάκιος Παπᾶς(*), παραθέτομεν δὲ ταύτην εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος.

18.5.1945

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΚΑΚΙΟΥ ΠΑΠΠΑ

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ κληρὸν. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ περιπόθητα.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, κρεῖττον ἐστὶ πάσης πολιτείας καὶ ἀξίας· δὲν εἶναι ἀρχὴ ἢ τυραννίς, ἀλλὰ λειτουργία πλήρης ἰδρώτων καὶ πόνων, κινδύνων, φροντίδων καὶ ἀργυρνῶν. Ἔργον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα καὶ οὐκ ἀνεσις, φροντίς οὐ τρυφή, λειτουργία ὑπεύθυνος οὐκ ἀρχὴ ἀνεξέταστος Πατρικὴ κηδεμονία, οὐ τυραννικὴ αὐτονομία, οἰκονομικὴ προστασία, οὐκ ἀλογόθετος ἐξουσία, πάσαις ταῖς ἀρεταῖς κομῶν καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις αἰκειοῦσθαι συμφοραῖς, οὐ γὰρ ἑαυτῷ ζῆ ἀλλὰ τοῖς ἀρχομένοις καὶ ὑπὸ μυρίων ὀφθαλμῶν καὶ γλωσσῶν ὁ ἐκείνων βασανίζεται βίος» (Ἰσιδώρου Πηλοῦς. περὶ ἀρχιερωσ.).

Ἐλάβομεν κατ' αὐτὰς τὴν ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον τοῦ πρ. Φλωρίνης Κου Χρυσοστόμου Καβουρίδου χρονολογουμένην 1 Ἰουνίου 1944 καὶ ἀπαντῶμεν διὰ τῆς παρουσίας καθ' ὃ ἔχομεν καθήκον, ἵνα μὴ παραποιῆται ἡ ἀλήθεια καὶ κακῶς δια-

(*) Ὁδτος μετ' ὀλίγων λαβῶν ὑποσχέσεις παρὰ τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, συνεμάχησεν μετ' αὐτοῦ κατὰ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου καὶ τὸ 1961 ἠγήθη ὡς «Ἐπίσκοπος» τοῦ σχίσματος τοῦ πρώην Φλωρίνης.

φωτίζεται τὸ κοινόν. Ἐν συντομίᾳ ἀπαντῶμεν καὶ τὰ κύρια σημεῖα ἀναλύομεν, ἵνα μὴ διὰ τῆς πολυλογίας κουράσωμεν τοὺς ἀναγνώστας. Καὶ α' μὲν εἰς τὴν 2αν σελίδα γράφει ὁ Σ. Φλωρίνης ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἀγιορεῖται, ἕνεκα τῆς μὴ κανονικῆς - θεολογικῆς ἡμῶν μορφώσεως, δὲν ἐννοοῦμεν τί λέγομεν ἢ περὶ τίνων διαβεβαιώμεθα, ἐνῶ αὐτὸς εἶναι κανονικῶς κατηρτισμένοι εἰς ἀνωτάτην θεολογικὴν σχολὴν καὶ ἀπαντῶμεν ἐπὶ τούτου.

Ἐμεῖς οἱ «μὴ ὄντες θεολογικῶς κατηρτισμένοι, ἄξεστοι δὲ καὶ ἀγράμματοι ὡς πολλάκις μᾶς ἀπεκάλεσεν καὶ ἀποκαλεῖ ὁ πρ. Φλωρίνης, ὅταν ἤλλαξε τὸ ἡμερολόγιον, δὲν ὑπετάχθημεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν εἰς τὴν παράνομον ταύτην καινοτομίαν, ἀλλ' ἔμειναν στερεοὶ εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις, ἐπὶ πλεόν δὲ ἐξελθόντες τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐπολεμήσαμεν κατὰ μέτωπον τὴν καινοτομίαν αὐτήν, ἥτις εἶναι καταδεδικασμένη ὑπὸ τῶν Ἱεραρίων Συνόδων κατὰ τὰ ἔτη 1583—87—93, ὡς ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ μαρτυροῦσιν, ἐνῶ ὁ πρ. Φλωρίνης ὁ θεολογικῶς μεμορφωμένος ἐδέχθη ἀμέσως τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ τὸ ἐφήρμοσεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ τὸ ἠκολούθησεν ὅχι μικρόν τι διάστημα ἀλλὰ 12 ὁλόκληρα ἔτη, καὶ τὸν ἐρωτῶμεν ἐπ' αὐτοῦ ποῦ ἦτο κατὰ τὰ 12 αὐτὰ ἔτη ἡ θεολογικὴ του μόρφωσις, καὶ ἢ Ἀρχιερατικὴ του συνειδήσις; πῶς ἀνεπαύετο εἰς τὴν καινοτομίαν, δι' ἣν ἡμεῖς οἱ ἀστοιχεῖοι κατ' αὐτόν, κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἐκοπτόμεθα διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν, ἐφυλακίζομεθα, ἐδιωκόμεθα, ἐξοριζόμεθα ὑπὸ τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας καὶ τοῦ κράτους ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ αὐτοῦ τοῦ Φλωρίνης; Σεῦρετε πῶς δικαιολογεῖ τὴν ἀδιαφορίαν του; Ἀκούσατε τί γράφει εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ «Κήρυκος τῶν Ὀρθόδοξων», ἐξομολογούμενος (ὡς λέγει) εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. «Ὅταν ἤλλαξε τὸ ἡμερολόγιον ἐπείσθη εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ὡς ἱστορικοῦ, ὅτι δὲν θίγει τοῦτο τὴν Ἐκκλησίαν, οὐδέ Σύνοδος τις ἐγένετο κατ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει, τὸ ἐδέχθη καὶ τὰ ἠκολούθησα».

Ἄλλὰ σὰς παρακαλῶ κ. Φλωρίνης, εἰπέτε μοι ἐπ' αὐτοῦ ὁ θεολογικῶς κατηρτισμένος ὡς καυχᾶσθε, δὲν ἠξέυρατε τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονός καὶ ἐπείσθητε εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Παπαδοπούλου; Ἐνταῦθα ἀποδεικνύετε ἑαυτὸν ἐντελῶς ἀνιστόρητον, καὶ ὡς ἕνα μαθητευόμενον ζητοῦντα νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν του τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν ἐνῶ καὶ ἡμεῖς ὡς ἀγράμματοι τὸ ἐγνωρίζαμεν. Συνεχίζοντας ἐκεῖ γράφετε «ἀλλ' ὅταν ἀνέγνωσα τὴν διατριβὴν τοῦ Λεοντουπόλεως Χριστοφόρου, καὶ εἶδον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου κατέστησε τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σχισματικὴν, τότε μὲ ὅλο τὸ θάρρος τῆς ἀρχιερατικῆς μου συνειδήσεως, ἐξανέστην ἐναντίον τῆς καινοτομίας κλπ. καὶ ἐνταῦθα πάλι Σεβ) τε ὁμολογεῖτε παρρησίᾳ ὅτι διερωτίσθητε ἀπὸ τῆν ἐν λόγῳ διατριβὴν τοῦ Λεοντουπόλεως, καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν θεολογικὴν σας μόρφωσιν.

Πῶς λοιπὸν εἰς τὴν ἐγκύκλιόν σας αὐτὴν καυχᾶσθε πρὸς τοῦτο: Ἐγυρίσατε μὲ τὸ νέο διότι ἐπείσθητε εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ ἐπιστρέφατε εἰς τὸ παλαιὸν ἀπὸ τὴν διατριβὴν τοῦ Λεοντουπόλεως, ὥστε εἴσθε ἑτεροκίνητον ὄργανον, καὶ ἄγεσθε καὶ φέρεσθε ὡς κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενος καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν θεολογικῶν σας γνώσεων ὀδηγούμενος, ὁπότε σεῖς γράφετε τὰ τοιαῦτα χωρὶς νὰ κοκκινίζετε, καὶ πῶς ἔχετε τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς ὑμᾶς καὶ νὰ σὰς ἀκολουθῶσι; ἀφοῦ σεῖς καὶ ὅχι ἡμεῖς δὲν ἐννοεῖτε τί λέγετε καὶ περὶ τίνων διαβεβαιώσθε. Ἐκτός τούτου ὅταν ἤλθατε εἰς τὴν παράταξίν μας ἐδέχθητε καὶ ἠκολούθησατε τὸ σύστημα ὅπου ἀρχικῶς ἡμεῖς οἱ ἀγιορεῖται ἐφαρμόσαμεν, ὡς πρωτοπόροι τοῦ ἀγῶνος μας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποῖου εἴχαμεν τοσαύτας λαμπρὰς ἐπιτυχίας. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν μαρτυροῦν ὅλοι αἱ διακηρύξεις

ὡμῶν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, αἱ διαμαρτυρίαι σας, αἱ ἐγκύκλιοί σας καὶ δὴ ἡ ἐξαπολυθεῖσα ἅμα τῇ ἀναχωρήσει σας διὰ τὴν ἔξορίαν, εἰς ἣν ρητῶς γράφετε ὅτι «... ἔφυγεν ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Ν)γιτιῶν καὶ οἱ ἱερεῖς τῶν δὲν ἔχουν χάριν Ἁγ. Πνεύματος καὶ δι' αὐτὸ νὰ μὴν ἀσπάζεσθε τὴν χεῖράν των, καὶ νὰ μὴν μεταδίδετε εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῶν κλπ. Παραθέτομεν μερικὰς φράσεις πρὸς πίστωσίν σας: «... Μάτην διεμαρτυρήθημεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὄλως παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν καὶ ἄδικον καταδίκην ἡμῶν, ὑπὸ Ἐκκλησίας, ἣν ἀπεκηρύξαμεν σχισματικὴν καὶ μεθ' ἧς προηγουμένως ἀπεκόψαμεν πᾶσαν σχέσιν», σελ. 12. «Τούτων ἕνεκα εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκηρύξωμεν τὴν Διοικοῦσαν Σύνοδον ὡς Σχισματικὴν...» σελ. 20.

Ἐκ τούτων καὶ πλείστων ἄλλων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ὡς εἶπομεν ἔντυπα, καταφαίνεται ἡ ἀλήθεια, ὅτι ἀπεκήρυξαν τότε τὴν Νεοσημερολογικὴν Ἐκκλησίαν ὡς σχισματικὴν καὶ ἄμοιρον τῆς χάριτος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, οὕτως ἐφρόνου ὅπως καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γυνὴ τῆς Ἐκκλησίας θέλει καὶ εἴμεθα τότε κατὰ πάντα σύμφωνοι. Μόλις ὁμως ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν ἔξορίαν, ἦτις δ ἰ ἡ ρ κ ε σ ε ν μ ὀ γ ο ν ὃ μ ἡ γ α ς ἄ ν τ ἰ ὃ ἔ τ ῶ ν ὃ π ο υ ἔ δ ἰ κ ἄ σ θ η σ α ν, μετέβαλον ἀποτόμως σύστημα, ἀνῆρσαν τὴν πρώτην τῶν ὁμολογίαν καὶ ἔλεγον ὅτι δὲν εἶναι σχισματικὴ ἡ Ἐκκλησία τῶν Νεοσημερολογιτῶν ἀλλὰ ὑπόδικος καὶ τότε μόνον θὰ γίνῃ σχισματικὴ ὅταν ἤδη συνέλθῃ μία Σύνοδος καὶ τὴν κηρύξῃ σχισματικὴν!! ἐμπόδισαν τὴν ἀναμύρωσιν τῶν βαπτιζομένων μὲ τὸ νέον, θεωροῦντες τὸ βάπτισμα ἐκείνων τέλειον καὶ ἐκήρυττον «νὰ μὴν εἰσθε φανατικοὶ ἐναντίον τῶν Νεοσημερολογιτῶν, γιὰτ ἰδὲν εἶναι Τούρκου, εἶναι ἀδελφοὶ μας Χριστιανοὶ καὶ μὴν ἀκούτε τοὺς Ἁγιορείτας τοὺς ἄγραμμάτους καὶ συμφεροντολόγους ποὺ θέλουσι νὰ σᾶς ξαναπακτερέουσι καὶ ξαναβαπτίζουσι!», δηλαδὴ ἤρχισαν ἀναφανδὸν τὸν πόλεμον ἐναντίον ἡμῶν τῶν Ἁγιορειτῶν καλοῦντες ἑαυτοὺς διαλλακτικούς καὶ ζητοῦντες διὰ ἐγγράφων τῶν νὰ διευκολύνωσιν Κράτος καὶ Ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἔνωσιν! Δηλαδὴ ἀπὸ τὴν κ α τ ἡ γ ο ρ ο ι κ α ἰ δ ι α κ η ρ υ κ τ α ἰ ποὺ ἦσαν τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας, μετ ε β λ ἦ θ η σ α ν ἀ π ο τ ὀ μ ω ς ὡ ς ὑ π ο - σ τ η ρ ι κ τ α ἰ α ὕ τ ῶ ν καὶ καταγγελεῖς ἡμῶν τῶν Ἁγιορειτῶν, ὡς κάλλιστα δύναται πᾶς τις νὰ πληροφορηθῇ ἀναγινώσκων τὴν ἐν λόγῳ τελευταίαν ἐγκύκλιον τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἀποκαλῶν ἡμᾶς προτεστάντας καὶ Παραсуαναγώγους καὶ ὅσα ἄλλα ἐναντίον μας ἔλεγεν ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ἐνῶ ἴσως ἐνθυμείσθε κατ' ἀρχὰς καὶ μέχρι τοῦ 1937 σγεδὸν πόσους ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια ἔλεγον εἰς τὰ κηρύγματά των διὰ τοὺς Ἁγιορείτας, διότι ἡμεῖς ἐσώσαμεν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς καινοτομίας αὐτῆς. Καὶ ἐρωτῶμεν ἤδη τὸν πρ. Φλωρίνης εἶναι πάντα ταῦτα ἀληθῆ; Καὶ π ὡ ς ἦ τ ἰ ἔ μ ε σ ο λ ἄ β η σ α ν ἐν τῷ μεταξῷ καὶ ἐπῆλθεν ἡ μεταβολὴ καὶ ἀνατροπὴ αὐτῶν; Καὶ ἂν ἐπιτρέπηται τοιαύτη μετάπτωσις καὶ ἀνατροπὴ εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα καὶ εἰς πρόσωπα τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἀξιώματός των. Χεῖλη ἱερέως οὐ ψεύδονται πολλῶ μᾶλλον Ἀρχιερέως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔντολή τοῦ Χριστοῦ εἶναι ναί, ναί, οὐ, οὐ, τὸ δὲ πλεῖον αὐτοῦ ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστὶ. Σεῖς ὁμως Σεβασμιώτατε οὐδαμοῦ καὶ εἰς οὐδὲν ζήτημα ἔχετε μίαν στάσιν, ἀλλὰ ποικίλην ἀναλόγως τί σᾶς συμφέρει· οὐδεμία εὐλιχρίνεια καὶ εὐθύτης σᾶς στολιζει, ἀλλ' ἦ ἀστάθεια καὶ ἐπιπολαιότης, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρὸν, καὶ φῶς καὶ σκότος, τὰ πάντα συγχρωτίζετε ἀρκεῖ νὰ ἐπιπλεύσητε εἰς τὴν ὑπόθεσίν σας.

Προχωροῦντες κατωτέρω εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα, ἀναφέρετε τὸ ἀποστολικὸν λόγιον: «Καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες...». Εἰς τοῦτο ἀπαντῶμεν οἱ Ἀρχιερεῖς μας πραγματικῶς ἐξ ὡμῶν προῆλθον ὡς πρὸς τὴν Ἀρχιερωσύνην διότι

ὕμεις τοὺς ἐχειροτονήσατε Ἀρχιερεῖς, πλὴν τότε σὰς ἀρχὰς ποὺ εὕρισκεσθε ἐν-τάξει, εἶπομεν ἀνωτέρω, διότι ἠκολουθήσατε τὴν ἡμετέραν ἀκρίβειαν καὶ τὸ σύστημα καὶ διὰ αὐτὸ σὰς ἐδέχθημεν καὶ σὰς ἐθέσαμεν κεφαλὴν τῆς Ἱερᾶς ἰδεολογίας, ὑποταχθέντες ὑμῖν κατὰ πάντα ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ὡς οἱ εὐρόντες «σκύλα πολλά».

Πλὴν ἠπατήθησαν οἱ τάλανες. Ἐὰν ὀλίγον σὰς ἀντελαμβανόμεθα δὲν ἐδεχόμεθα νὰ ἔλθωμεν οὐδ' εἰς ἀπλήν συζήτησιν μεθ' ὑμῶν, καὶ θὰ εἶμεθα ἀσυγκρίτως περισσότεροι, καὶ εἰς τὸ ποιὸν καλλίτεροι. Ὅταν, ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημνῶν σὰς, ἀντελήφθημεν σὰς ἀπεκηρύξαμεν, διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν ἐντελῆ διάλυσιν καὶ καταστροφὴν, κατόπιν ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεταξύ εὐτυχῶς ὁ Θεὸς παρεχώρησεν διὰ νὰ ἀποκαλυφθῆτε εἰς τὸ κοινόν, καὶ πεισθοῦν οἱ Ἰνῆσιοι Ὁρθόδοξοι, ὅτι ἡμεῖς λέγομεν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, ἐνῶ (ἐκεῖνοι) σεῖς ἐκμεταλλεύεσθε, ὡς ἔστρεψεν εἰς ἐξ ὑμῶν εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον καὶ ἀπέθανε ἐν τῇ κακοδοξίᾳ ὁ ταλαίπωρος Δημητριάδος Ἰνα (ὁ Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται) λάβη τὴν ἀξίαν του, κηλιδύσας τὸ γῆρας του!! Σεῖς ἐνῶ πρὸ ὀλίγου διαστήματος τὸν εἶχατε ἀποκηρύξει με ὅλον τὸν κληρον σὰς, ἀφοῦ ἀπέθανεν μετέβητε καὶ τοῦ ἐκάματε τρισάγιον εὐχηθέντες διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς του!! ἐνῶ ἦτο Νεοσημερολογίτης!!! καὶ κατόπιν τούτου τὸν παρατήσατε καὶ τὸν παρέλαθεν ἡ Μητρόπολις καὶ τὸν ἔθαψεν ὡς Νεοσημερολογίτην!

Ἡ αἰὼνιος πάντοτε ἀκατασπασία εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις σας ποὺ σὰς χαρακτηρίζει! Ἦτο ἄρα δικαία ἡ (ἐκ μέρους μας) ἀποκήρυξις, καὶ ἐστηρίχθη ὡς ἀπεδείχθη ἐπὶ σειρᾶς γεγονότων καὶ ἐπὶ κανονικῶν λόγων καὶ ὄχι φιλοδοξίαν ἢ ἐκ προσωπικῶν λόγων, ὅπως μᾶς συκοφαντεῖτε, αἰτία δὲ εἶσθε σεῖς καὶ μόνον, ὅπως καὶ τοῦ προηγουμένου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σχίσματος ὑπῆρξεν ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ποὺ ἐπέβαλεν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου, καὶ οὐχὶ ἡμεῖς οἱ παλαιοσημερολογίται. Ὅμως διὰ τῆς πολυλογίας καὶ δοκησιοσοφίας σας προσπαθεῖτε τὸ μέγα κακὸ ποὺ ἐκάματε σεῖς νὰ τὸ φορτώσητε εἰς ἡμᾶς, πλὴν δὲν θὰ τὸ κατορθώσητε. Ὁ Μέγας Βασίλειος, τὸν ὁποῖον ἀναφέρετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὴν ἐγκύκλιόν σας, λέγει περὶ σχίσματος καὶ σχισματικῶν οὕτω: «... Οἱ καθαροὶ καὶ αὐτοὶ τῶν ἀποσχισμένων εἰσὶ», οἱ δὲ τῆς Ἐκκλησίας ἀποστάντες οὐκέτι ἔσχον τὴν χάριν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπέλειπε γὰρ ἡ μετάδοσις τοῦ διακοπήναι τὴν ἀκολουθίαν... Οἱ ἀπορραγέντες λαϊκοὶ γενόμενοι οὔτε τοῦ βαπτίζεσθαι, οὔτε τοῦ χειροτονεῖν ἔσχον τὴν ἐξουσίαν, οὔτε ἠδύναντο χάριν Ἁγίου Πνεύματος ἐτέροις παρέχειν, ἢς αὐτοὶ ἐκπεπτώκασιν. Διὸ ὡσπερ ὑπὸ λαϊκῶν βαπτιζομένους τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκέλευαν ἐρχομένους ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῷ ἀληθινῷ βαπτίσματι τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἀνακαθαίρεσθαι». Ἐξηγήσεις: «Σχισματικοὶ λέγονται ἐκεῖνοι, ὅπου διαφέρουσιν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίαν ὄχι διὰ δόγματα Πίστews, ἀλλὰ διὰ κάποια ζητήματα ἐκκλησιαστικὰ εὐκολοιάτρευτα. Ἀφοῦ δὲ μίαν φορὰν ἐσχίσθησαν ἀπὸ τὸ ὅλον σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔχασαν αὐτὸ καὶ δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ βαπτίσουν ἄλλους ἢ νὰ χειροτονήσουν καὶ ἀπλῶς νὰ δώσουν χάριν, τὴν ὁποῖαν διὰ τοῦ σχίσματος ἐστερήθησαν. Ὅθεν καὶ οἱ παρ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι λογίζονται παρὰ λαϊκῶν ἀβάπτιστοι, διὸ καὶ χρειάζονται νὰ βαπτισθοῦν. Καὶ συντόμως εἰπεῖν ὅσοι βαπτισθοῦν εἰς τὸ ἐκείνων βάπτισμα οὗτοι ἐπιστραφέντες εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐξάπαντος τρόπου πρέπει νὰ χριῶνται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μετὰ τὸ Ἅγιον Μύρον καὶ οὕτω νὰ μεταλαμβάνουν». Αὐτὰ γνωρίζοντες ἡμεῖς, ἅγιε Φλωρίνης, ἐφαρμόζομεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐπιμενομεν.

Ὁ κατηρτισμένος θεολογικῶς πρ. Φλωρίνης ἐτόλμησε καὶ ἠλεγξεν ἐνώπιον ὅλου τοῦ ἐκκλησιασματος ἐν ὧρα Λειτουργίας εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν Κυφέλης τὰς γυναῖκας ποὺ προσεύχονται κεκαλυμμέναι τὴν κεφαλὴν!! καθὼς προστάζει ὁ Ἄ-

πόστολος Παῦλος ρητῶς και καθῶς ἡμεῖς τὰς εἶχομεν διδάξει. Αἱ, εἰς αὐτὰ τί φαντάζεσθε ἀδελφοί, νὰ εἶχε ἄγνωιαν τοῦ τοιούτου ὁ σοφὸς Φλωρίνης; και τότε ποῦ ἡ πολυμάθειά του ποῦ καυχᾶται; ἢ χάριν προσωποληψίας και λεπτότητος, θέλων δηλαδὴ νὰ συγχρονισθῆ με τὴν κατάστασιν τὸ ἔκαμε; Ὅπως και ἂν τὸ ἔκαμε εἶναι ὑπεύθυνος και δὲν εἶναι διόλου ἐντάξει εἰς τὴν Ἀρχιερωσύνην του, και τὴν Ὀρθοδοξίαν, διότι τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως και τῶν νόμων και Ἱερῶν Παραδόσεων και τυπικῶν τῆς Ἐκκλησίας, και ὄχι ἀφομοίωσιν και συγχρονισμόν με τὰς μῃδας, και καθημερινὰς μεταβολὰς και ἐφαμάρτους ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας. Κάποτε ἄλλοτε ὁ ἴδιος ἠθέλησε νὰ φιλοξενήσῃ κυρίαν τινὰ περιοπτῆς ἐκ Παρισίων ἐλθούσης, ἢ δὲ ἡμέρα ἦτο Παρασκευῆ, και τὰ φαγητὰ ἦσαν ἀρτίσμοια· προσεκλήθη δὲ νὰ μετάσχῃ και ὁ Κυκλάδων Γερμανὸς Βαρνακόπουλος, ὅστις λέγει ὅτι δὲν ἐπήγγε ἐπειδὴ ἦτο Παρασκευῆ, και ἐρωτῶ ὑμᾶς φίλοι ἀναγνώστα, δὲν γνωρίζει ἄραγε ὁ πολυμαθέστατος πρ. Φλωρίνης αὐτὸ ποῦ ξεῦρουν και τὰ μικρὰ παιδιὰ, ὅτι ἡ νηστεία Τετάρτης και Παρασκευῆς διατάσσεται ὑπὸ τοῦ 62 ἀποστολικοῦ κανόνος, και καθαιρεῖ τὸν κληρικὸν ποῦ καταλύει, παρεκτὸς λόγου ἀσθενείας; Ἀναμφισβητήτως τὸ γνωρίζει, ὅπως ἐγνώριζε και ὁ ἀποθανὼν Δημητριάδος ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς Ἰψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ 14 Σεπτεμβρίου νηστεύεται και ἀπὸ ἔλαιον, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ δυστυχῆς τὴν ἡμέραν αὐτὴν, εἶχε χήνα με πατάτες εἰς τὸν φούρνον, και παραφαγῶν ἠσθένησε· ὅταν δὲ τὴν ἐπομένην τὸν ἐπεσκέφθησαν και ἐρωτοῦσαν τὴν Μοναχὴν διατί ἀρρώστηκε, ἐκείνη ἐν τῇ ἀπλότητί της, εἶπεν ὅτι ἴσως τὸν ἐχάλασε τὸ φαγητὸ και ἐμαθεύθη τὸ πρᾶγμα.

Ἴδου ἀγαπητοί μου οἱ κατηρτισμένοι θεολογικῶς ἀρχιερεῖς και ποιμένες μας, ποῦ τοὺς ἐκάμαμε κεφαλὴν μας νὰ μᾶς διοικοῦν και φυλάγουν τὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας!! ἀλλὰ αὐτὰ ἐνεργοῦντες και πράττοντες φυλάττουν τὰς παραδόσεις ἢ τὰς παραβαίνουιν πρῶτον αὐτοὶ γενόμενοι παράδειγμα και εἰς τὸ ποίμνιόν των; Αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν ποῦ μεταχειρίζονται διὰ τὰς νηστείας, διὰ τὸ κάλυμμα τῶν γυναικῶν και δι' ὅσα θὰ ἀκούσχητε κατωτέρω, αὐτὸ ν μ ε τ α χ ε ι ρ ῖ ζ ο ν τ α ι και εἰς τὴν ἀκριβείαν τοῦ ἡμερολογίου, ποῦ ἐσχάτως μᾶς τὸ παρουσιάζει ὁ πρ. Φλωρίνης, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε και δὲν βλάπτει πουθενά, νὰ ποῦ δηλαδὴ τὸ ἐξευτέλισεν τὸ ζήτημα αὐτὸς εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιόν του, ὅστις μόνος του τὸ ἐνόησε και γράφει σας «ἀφοῦ οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα δὲν ἀξίζει νὰ εἶναι κανεὶς Παλαισημερολογίτης», διότι ὑποτιμῶν τὴν ἀξίαν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου γελοιοποιεῖ ἑαυτὸν, και εἰς ἄλλο μέρος τὸ μεγαλώνει και τὸ ὑψώνει ἕως τρίτου οὐρανοῦ Ἡδὴ διὰ νὰ ἀπλοποιήσῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ φέρει εἰς τὸ μέσον τὰς λέξεις «δυναμει και ενεργεια ἢ οὐσία και τύποις» και, κατὰ κόρον μεταχειρίζεται αὐτὰς, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψίν του, διότι εἰς τὸ τέταρτον τοῦτο τῆς σελήνης αὐτὸ βασιλεύει εἰς τὸν νοῦν του, ὅταν δὲ ἔλθῃ νέα Σελήνη και ὦρα τὸ ὑψόμετρον τῶν σκέψεών του εἰς τὸ ζενιθ τοῦ ζήλου του, τότε θὰ παρατάξῃ κατὰ σειράν τὰ βαρύτερα ἐπιχειρήματά του, καὶ ἔτσι διασκεδάζει ὁ κόσμος με τὰς διακυμάνσεις τῆς νοστροπίας τοῦ πρ. Φλωρίνης.

Τώρα ἐπιμένει εἰς τοῦτο ὅτι και μὲν ἡ Ἐκκλησία τῶν Νεοσημερολογιτῶν εἶναι σχισματικὴ, ὄχι ὅμως ἐνεργεῖα, ἀλλοῦ κατ' οὐσίαν ἢ κατὰ τύπους, (ἀλλὰ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχει γίνεῖ ἡ Σύνοδος τοῦ Ἱερεμίου, και κατεδίκασε τὸ νέον ἡμερολόγιον), ἢ μᾶλλον εἶναι ὑπόδικος και ἀνάγκη πᾶσα, νὰ ξανασυνέλθῃ σήμερον Σύνοδος, νὰ τὴν κηρύξῃ Σχισματικὴν και τότε θὰ εἶναι και ἐνεργεῖα σχισματικὴ. Δηλαδὴ αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, ὑποτάσσει τὴν οὐσίαν εἰς τὸν τύπον ἐνῶ ἡ λογικὴ προσέχει πάντοτε τὴν οὐσίαν ποῦ εἶναι ἡ πραγματικότης, και πολὺ ὀλίγον ἢ καθολοκληρίαν εἰς τὸν τύπον, αὐτὸ ἀκριβῶς ἔπαθεν ὁ ἴδιος εἰς

τὸ ἐξῆς ζήτημα. Ἡμέραν τινα συλλειτουργήσαμε εἰς τὴν Ἀγίαν Μαρίναν Πειραιῶς. Ἐνῶ ἐτελείωσε τὸ κήρυγμα, ἐγὼ ἤρχισα νὰ λέγω τὴν ἐκτενῆ τὸ εἶπομεν πάντες, ὁπότε διὰ μεγάλης φωνῆς λέγει εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἱερὸν «ὅπως ὑπὸ τοῦ Κράτους Σου», δηλαδὴ ἐγκατέλειψε τὰ κατηχούμενα, καὶ μοῦ λέγει ἐπιτακτικῶς «τὸ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα ζῶοποιεῖ», τὰ κατηχούμενα σήμερον εἶναι τύπος ἄνευ οὐσίας καὶ ἐγκαταλειμπάνονται. Ἐγὼ τοῦ ἀπήντησα ὅτι ὁ Ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης λέγει εἰς τὰ ἅπαντα ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐγκαταλειμπάνωνται τὰ Κατηχούμενα, διότι εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν λογίζονται οἱ θαρῶς κανονισμένοι Χριστιανοὶ ὡς καὶ τὰ ἀδάπτιστα θρέφη τῶν Χριστιανῶν, ὥστε ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ λέγωνται πάντοτε. Βλέπετε ἤδη ἀγαπητοὶ μου, δύο περιπτώσεις συνδεδεμένες ἀρρήκτως μετὰ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τύπου; Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ διδάσκαλος πρ. Φλωρίνης ἐπιμένει διὰ τὸν τύπον καὶ μᾶς λέγει ὅτι ἐὰν ὁ τύπος δὲν γίνῃ, ἡ οὐσία δὲν ἔχει τὴν δύναμιν, μένει ἀργή καὶ δι' αὐτὴ Ἐκκλησία τῶν Νεοημερολογιτῶν εἶναι ἐν τάξει!! Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ αὐτὸς διδάσκαλος μᾶς λέγει ὅτι ἡ οὐσία ἀξίζει καὶ ἔχει τὴν δύναμιν, ὅπου δὲ ἡ οὐσία, ὁ τύπος ἀργεῖ. Τώρα κρίνατε καὶ ὑμεῖς παρακαλῶ, ἐγὼ δὲ ἀποτείνομαι καὶ ἐρωτῶ πάλιν τὸν ἴδιον:

Νὰ μοῦ εἰπῆτε γ. Φλωρίνης, ἔχουν τὴν ὀντότητα καὶ ὑπόστασιν τῶν ὅ τε τύπος καὶ ἡ οὐσία, τὸ καθὲν εἰς τὴν ὑπόστασιν του, ἢ εἶναι μετέωρα καὶ λέξεις κεναί, τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται ὁ κάθε κατεργάρας, μὲ συμπάθειαν, ὁπότεν τὰς χρειάζεται διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀποφίν του, ὁπότε τὸ κάμνετε ὡσὰν τὴν λαϊκὴν παρομιάν πού λέγει διὰ τὸν Κανατᾶ, ὁ ὁποῖος ὅπως καὶ ὅπου θέλει κολλᾷ τὰ χερούλια εἰς τὰ κανάτια του; Πλὴν Σεβασμιώτατε καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ οὐσία εἶναι ἀπαραίτητα τὸ καθὲν εἰς τὴν θέσιν του.

Μᾶς παρουσιάζετε τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ τρίτου ἀποστολικοῦ κανόνης ὅτι τὸ καθαιρεῖσθω καὶ ἀναθεματίζεσθαι ἔχει τὴν ἔνοιαν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὸ μέλλον τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ διὰ αὐτὸ εἰς τοιαῦτα ζητήματα προϋποτίθεται νὰ συνέλθῃ δικαστήριον ἢ Σύνοδος, ἣτις ἀφοῦ εὔρη τὴν ἀλήθειαν μετὰ μακρὰν καὶ ἀκριβῆ καὶ ἐπίμονον ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμόν. Π.χ. Ἐὰν εἰς Κληρικὸς κατηγορηθῆ, ὅτι ἔπεσεν εἰς ἔγκλημα καθαιρετικόν τῆς Ἱερωσύνης, ἀνάγκη πᾶσα ἐν συνέλθῃ Συνοδικῶν δικαστηρίων, νὰ προσαχθοῦν μάρτυρες κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως διὰ νὰ ἀποδειχθῇ καθαρώς ἡ ἀλήθεια καὶ οὕτω νὰ κηρυχθῇ ἢ ἡ καθαιρέσις ἢ ἡ ἀθώωσις; ἄλλως πως δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τοιαῦτα ζητήματα, διότι γνωρίζομεν ἐκ τῆς Ἱστορίας καὶ ἐκ πείρας ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἀπὸ φθόνου, ἢ κακίαν, ἢ ἄλλους σκοποὺς ἐσυκοφάντησαν κληρικούς, ὅπως τὸν Μ. Ἀθανάσιον, τὸν Ἰωάννην Χρυσόστομον καὶ 4 ἀδελφοὺς, ὅπου ὁ ἴδιος Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας τοὺς κατεδίκασεν ἀπὸ τὴν κακίαν του, ἀγίους ὄντας καὶ πολλοὺς ἄλλους καὶ ἂν δὲν ἐγίνοντο δικαστήρια δὲν θὰ εὐρίσκετο ἡ ἀλήθεια. Ἐπίσης ἐὰν ἀναφανῆ μία αἵρεσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ σχίσμα, ἢ πλάνη, ἢ κακοδοξία διὰ πρώτην φοράν δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ καταδικάσῃ ἢ ὑποστηρίξῃ, διότι δὲν ἔχει δύναμιν καὶ δικαίωμα, εἶναι ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ Σύνοδος Οἰκουμένη ἢ τοπικὴ διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπακριβῶς τὸ ζήτημα καὶ καθορίσῃ τὴν θέσιν του ἀπέναντι τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τότε ὅλοι θὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, διότι ἡ Σύνοδος ἢ ἐξετάσασα τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ καταδικάσασα, ἔγινε ἐπὶ Ἱερουσολύμων, ὡς εἶπομεν, συνελθοῦσα τρεῖς φορές ἐντὸς μιᾶς ἰσθετίας καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸ καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντες αὐτό καθ' ὃ λοιπὸν καταδεδικασμένον, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ξαναγίνῃ τῶρα Σύνοδος, ὅπως δὲν ξαναγίνεται ἂν φανοῦν τῶρα Ἀρειανοί, Πνευματομάχοι, Μονοφυσῖται, Εἰκονομάχοι, Φράγχοι, Προτεστάνται καὶ λοιποὶ.

Ἄς ἐξετάσωμεν καὶ τὴν ἀποφιν αὐτήν. Εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι συνέρχεται δικαστήριον Συνοδικὸν διὰ νὰ εὔρη τὴν ἀλήθειαν τῶν καταγγελλομένων καὶ τιμωρήσῃ ἢ ἀθωώσῃ τὸν κατηγορούμενον, καὶ συνέρχεται Σύνοδος νὰ ἐξετάσῃ τὸ νεοφανὲν ζήτημα καὶ τοῦ δώσῃ τὴν θέσιν πού τοῦ ἀνήκει· διὰ τὸ προδεδικασμένον ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου τί θὰ κάμῃ ἢ νέα Σύνοδος; Νὰ ἐξετάσῃ, ἐάν εἶναι ἀλήθεια ἢ συκοφαντία, ἢ ἐάν εὐθύνεται πολὺ ἢ ὀλίγον, ἢ μήπως παρεσῆρθη ὑπὸ ἄλλων καὶ ἐλαφρύνεται ἢ θέσις τῆς; Αὐτὰ ὅλα δὲν ἔχουν θέσιν, ἀρα ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς συγκλήσεως νέας Συνόδου; Νὰ σὰς εἶπω ἐγώ. Γνωρίζομεν ὅλοι μας ὅτι ἡ σημερινὴ Ἱεραρχία νεωτερίζει δυστυχῶς, ὅλη πρωτεσταντίζει, μασσονίζει...

Ἄχι λοιπὸν Σύνοδος κ. Φλωρίνης, διότι τοιαύτη καὶ ὑπὸ τοὺς ὄρους πού τὴν ὀνειρευόμεθα, δὲν γίνεται ποτὲ καὶ ἐάν γίνῃ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, θὰ γίνῃ διὰ νὰ εἰσαγάγῃ καὶ τὰς ἐπιλοίπους μεταρρυθμίσεις τῆς, καὶ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πασχάλιου κύκλου, ἀλλὰ φράγκα.....

Ἐάν λοιπὸν, ὅπως λέγεις, ἀναγνωρίζῃς αὐτὴν δὲν εἶσαι Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἄπλοῦς Μοναχός, καὶ κάμνεις μέγα ἔγκλημα, ἀντιποιούμενος ξένην ἀρχὴν.... αἱ προφάσεις ὑμῶν αἱ στηριζόμεναι εἰς τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ βου ἀποστολικοῦ, προσκρούουν εἰς ἄλλους κανόνας Συνοδικούς, οἱ ὅποιοι δὲν διατάζουν τρίτον πρόσωπον νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ τὸν ἀφορισμὸν ἢ τὴν καθαιρέσιν εἰς τοὺς καινοτόμους καὶ αἰρετικούς, ἀλλὰ διατάζουσιν νὰ εἶναι καθηρημένοι καὶ ἀφωρισμένοι, ἀπὸ ἐκείνης τῆς στιγμῆς, πού ἀπὴγγέλθη τὸ τοιοῦτον ὑπὸ τῆς Συνόδου. Ἰδοὺ οὗτοι: «Ἡμεῖς τοὺς προστεθέντες τι ἢ ἀφαιρούμεντες ἐκ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀναθεματίζομεν». Δὲν λέγει ἀναθεματίζέσθω ἀλλὰ ὀριστικῶς ἀναθεματίζομεν. Ἄλλος «ἅπαντα τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν ἀοιδίμων πατέρων καινοτομηθέντα καὶ πραχθέντα, ἢ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα ἀνάθεμα». Καὶ ἐνταῦθα ὡς βλέπετε ἀναθεματίζει ὀριστικῶς ὅσας ἔγιναν ἢ γίνονται καινοτομίας.... Ἄλλος: «Πάντας τοὺς τολμῶντας παραλύειν τοὺς ὄρους τῆς ἁγίας... τοῦτον ἢ ἁγία Σύνοδος ἐντεύθεν ἦδη ἀλλοτρίων ἔκρινε τῆς Ἐκκλησίας...». Καὶ οὐ μόνον τοὺς τοιοῦτους καθαιρεῖ τῆς Λειτουργίας, ἀλλὰ καὶ «τοὺς τολμῶντας τούτοις κοινωνεῖν...». Ἀπὸ τοῦδε ξένον τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖ ἢ Σύνοδος τὸν παραλύοντα τὸν κανόνα τοῦτον....

Ἀνακεφαλοιοῦντες πρὸς μεγαλυτέραν σαφήνειαν τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ συνοπτικῶς καὶ δι' ὀλίγων λέγομεν τὰ ἑξῆς:

Τὸ νέον ἡμερολόγιον κατεδικάσθη καὶ ἀναθεματίσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ Ἱερεμίου, τὸ διηγοῦνται ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Χρυσότομος Παπαδόπουλος εἰς τὸ περιοδικὸν Μεταξάκη κατὰ τὸ 1918 ἀριθ. φύλλου 146, «Ἐκκλησιαστικὸς Κήρυξ» Ἀθηνῶν. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν Ἱεροσολύμων, σελ. 482. κλπ....

Εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου δὲν συμπεριελήφθη τὸ Πάσχάλιον σκοπίμως, ἵνα ἔλθῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἀλλαγὴ καὶ μὴ φέρῃ διὰ τῆς ἀποτόμου, ὅπως ἐγένετο μεταβολῆς, κλονισμὸν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἀποστατήσῃ ἀπ' αὐτῶν....

Ἐκ τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς προῆλθεν τὸ σχίσμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἐκαινοτόμησεν καὶ ἐδέχθη παρὰ πᾶν δικαίωμα τὸ καταδεδικασμένον καὶ ἀναθεματισμένον νέον ἡμερολόγιον ὃ ἐστὶ διὰ τῆς πράξεως αὐτῆς ἐθεώρησεν ὡς ψευδοσύνοδον ἢ ὡς μὴ γενομένην τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου συγκληθεῖσαν ἐπὶ τούτου Σύνοδον, ἐστράφη κατὰ τῆς 7ης Οἰκουμενικῆς, ἣτις συνῆλθεν ἀκριβῶς διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀγράφων καὶ ἐγγράφων παραδόσεων, ἀνατρέψασα τὴν Ἱε-

ράν Παράδοσιν τοῦ αἰωνοβίου Παλαίου ἡμερολογίου, ἠθέτησε τὸν α' κανόνα τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα καὶ οὕτω φορτωθεῖσα, ἐν γνώσει ὄλων τῶν ἱερῶν αὐτῶν Συνόδων τὰς ἀράς, τὰ ἀναθέματα καὶ τοὺς ἀφορισμούς, ἐγένετο πραγματικὰ σχισματικὴ, καὶ ἔχι ἀπλῶς ὑπόδικος ὡς λέγει τελευταίως ὁ πρ. Φλωρίνης καὶ ὡς λεπτομερῶς ἀπεδείξαμεν ἀνωτέρω....

Ὡστε μὴ παίζετε ἐν οὐ παικτοῖς κ. Φλωρίνης, καὶ μὴ παραποιῆτε τὴν ἀλήθειαν, διότι καὶ τοὺς πόδας σας ἔχετε εἰς τὸν τάφον καὶ ἀναλογισθῆτε τὸ τί σας περιμένει. Ἀφοῦ λοιπὸν πραγματικῶς ἐγένετο δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ σχισματικῆ ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀπεδείξαμεν, καὶ τὰ μυστήριά της ἀμοιρα χάριτος Ἁγίου Πνεύματος, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγωνται καὶ νὰ εἶναι μυστήρια, δι' αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ὁ Ἅγιος Βασίλειος διατάσσει ἐξάπαντος τρόπου νὰ ἀναμυρόνωνται οἱ ἐπιστρέφοντες σχισματικοὶ ὑπὸ τῶν πιστῶν καὶ τότε νὰ κοινωνοῦν, δι' αὐτὸ ἀκριβῶς διατάσσει ἡ Ἐκκλησία τοὺς προσερχομένους ἀπὸ τῶν σχισματικῶν εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν Κληρικούς νὰ χειροθετοῦν αὐτούς οἱ Ἐπίσκοποι.

18 Μαῦ 1945

Ὁ γράψας Ἀρχιμανδρίτης ΑΚΑΚΙΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ - ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

**ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΣΜΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ**

«Ἦλθὼν ὁ Τίς τοῦ ἀν-
θρώπου ἔλθων ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν»
(Λουκᾶ 17 ὅ)

ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΚΗΡΥΚΟΣ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»
ΑΘΗΝΑΙ 1942

Ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ - ΣΩΤΗΡΙΑΣ» συνεγγραφή ἢ πραγματεία ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, τῆς ὁποίας τὸ πλεῖστον μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ αὐτούσια κείμενα, «ντοκουμένα» καὶ «ἔργα» τῶν οἰκουμενιστῶν, Ἑλλήνων καὶ ξένων. Δι' αὐτῶν δεικνύεται καὶ ἀποδεικνύεται πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι Νεοημερολογιτισμὸς καὶ Οἰκουμενισμὸς δὲν εἶναι ἄλλο καὶ ἄλλο· ὁ Νεοημερολογιτισμὸς εἰσῆχθη εἰς τὸν ὀρθόδοξον χώρον ὡς «τὸ πρῶτον βῆμα» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εἶναι ὁ Οἰκουμενισμὸς εἰς τὴν πράξιν. Αὕτη ἐστάλη κατὰ χιλιάδας εἰς ἐπισκόπους, θεολόγους καὶ πλείστους ὅσους τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι καὶ διαρκῶς ζητεῖται. Καλοῦμεν καὶ προκαλοῦμεν τοὺς πάντας ὅσοι τὴν ἐμελέτησαν ἢ τὴν μελετήσουν, καὶ δὴ εὐλαβεστάτους «ἀντιοικουμενιστάς» Νεοημερολόγίτας, νὰ ὑποδείξουν καὶ ἀποδείξουν, ἐὰν ἔστω καὶ ἐν σημεῖον αὐτῆς δὲν δεβαιῶνει αὐτὴν τὴν πραγματικότητα.